



Fanahy sy Aina ary Vatana



Anjara 1
Dries Du Plessis Dries Du Plessis

Ny fitoviana dia manondro ny toetra anaty ao anatin'ny olona. Ny Soratra Masina dia manondro an'Andriamanitra ho toy ny olona telo izay iray: Ray, Zanaka ary Fanahy. Toy izany koa no anehoana ny maha-olona telo izay iray, misy ny fanahy, ny aina ary ny vatana.

Ny tantaran'ny namoronana ny olona dia manambara ny fahatongavan'ilay toetra naha-telo izay iray azy: Ary vovotany no namoronan'i Tompo Andriamanitra ny olona, ary nofononiny fofonaina mahavelona ny vavorony; ary tonga zava-manan'aina ny olona - marina kokoa, aina velona

Ny fanahin'ny olona dia avy amin'ny fofonain'Andriamanitra. Natao tamin'ny tanimanga ny vatany, ka niova ho nofon'olombelona velona. Tonga dia lasa aina velona izy.

Ny aina miforona araka izany dia ny izaho, ny maha-olona. Matetika izy io dia faritana ho singa telo: ny sitrapo, ny fahiratan-tsaina ary ny fihetseham-po. Manana andraikitra

amin'ny fandraisana fanapahan-kevitra manokana izy ary maneho ny tenany amin'ny fehezan-teny telo: tiako, heveriko, tsapako. Raha tsy voakasiky ny fahasoavan'Andriamanitra tsy takatry ny saina, dia voafehin'ireo antony telo ireo ny fitondran-tenan'ny olombelona rehetra.

Noforonina mba hifandray manokana amin'Andriamanitra ny olona, kanefa ny tsy fankatoavany feno fahotana dia niteraka voka-dratsy teo amin'ireo singa telo amin'ny amin'ny maha izy azy.

Ny Vokatry ny Fahotana

Maty ny fanahin'ny olona tamin'ny fahatapahan'ny fifandraisany tamin' Andriamanitra. Izany dia ho fahatanterahan'ny fampitandremam' Andriamanitra manao hoe: Fa ny hazo fahalalana ny tsara sy ny ratsy dia aza ihinanana, fa amin'ny andro izay ihinanana azy dia ho faty tokoa ianao. Na izany aza dia tsy nihoatra ny 900 taona no maty ara-batana i Adama.

Tamin'ny alalan'ny fampiharana ny sitrapony tamin'ny tsy fankatoavana mivantana an'Andriamanitra, dia nanjary mpikomy tao amin'ny ainy ny olona. Nanomboka tamin'izay fotoana izay, ny olona rehetra taranak'i Adama dia nandova ny toetran'ny mpikomy.

Ao amin'ny Efesiana 2:1-3 Paoly dia milazalaza ny vokatry ny fikomiana izay mahakasika antsika tsirairay avy:

"Ary hianareo... fony mbola matin'ny fahadisoanareo sy ny fahotanareo, izay nalehanareo fahiny, araka ny fomban'izao tontolo izao, araka ny mpanapaka ny fanjakana eny amin'ny rivotra, dia ny fanahy izay miasa ankehitriny ao anatin'ny zanaky ny tsi-fanarahana [fikomiana]; teo amin'ireo no nitondrantsika rehetra tena koa fahiny tamin'ny filan'ny nofonsika, ka nanaovantsika ny danin'ny nofo sy ny saina; ary araka ny toetsika dia zanaky ny fahatezerana toy ny sasany koa isika."

Ho vokatry ny ota, dia maty avokoa isika rehetra tao amin'ny fanahintsika. Tao anatin'ny aintsika dia nikomy tamin'Andriamanitra avokoa isika rehetra. Ny vatantsika koa dia nanjary iharan'ny fahalovana, izany hoe ny aretina, ny fahasimbana ary ny fahafatesana.

Kanefa ny fitiavana tsy manam-petra an'Andriamanitra dia nitohy naniry mandrakariva ny amerenana amin'ny laoniny ny fifandraisany amin'ny olombelona. Iriny fatratra ny Fanahy izay nataony hitoetra ao anatintsika. Ankoatra izany, tamin'ny alalan'ny sorona nataon'i Jesosy teo amin'ny hazo fijaliana, dia nanokatra lalana ho amin'ny famerenana amin'ny laoniny ny fifandraisana izay very Andriamanitra.

Ny Vokatry ny Famonjena

Ao amin'ny Efesiana 2:4-5, dia nanohy ny fitantarany i Paoly ny fiasan'ny famonjena ao amin'ny fanahintsika:

"Fa Andriamanitra, Izay manan-karena amin'ny famindram-po, noho ny halehiben'ny fitiavany izay nitiavany antsika, na dia fony mbola matin'ny fahadisoana aza isika, dia nahavelona antsika niaraka tamin'i Kristy."

Ny fanahintsika, tafaray indray amin'Andriamanitra, dia velona indray. Miaraka amin'izany koa ny aintsika amin'ny alalan'ny fibebahana sy ny finoana dia afaka amin'ny fikomiana sy mihavana indray amin' Andriamanitra.

Fa raha fony mbola fahavalo aza isika no nampihavanina tamin' Andriamanitra tamin'ny fahafatesan'ny Zanany,

mainka fa rehefa nampihavanina isika, dia hovanjena tamin'ny alalan'ny ainy. Ary tsy izany ihany, fa isika koa dia mifaly amin'Andriamanitra amin'ny alalan'i Jesosy Kristy Tompontsika, Izay nahazoantsika ny fampihavanana ankehitriny.

Rehefa tsapantsika fa nikomy tamin'Andriamanitra isika rehetra, dia azontsika ny antony tsy hisian'ny tena famonjena raha tsy misy fibebahana. Ny fibebahana dia midika hoe miala amin'ny fikomiansika sy manolotra ny tenantsika ho amin'ny fanapahan'ny fahamarinan' Andriamanitra.

Ny famonjena koa dia manome sakafo ho an'ny vatana. Rehefa afaka tamin'ny fanandevozan'ny ota ny vatantsika dia lasa tempoly izay itoeran'ny Fanahy Masina ary lasa fitaovan'ny fahamarinana ny momba antsika. Farany, amin'ny fiverenan'i Kristy, ny vatantsika dia hovana ho vatana tsy mety maty tahaka ny an'i Kristy Mihitsy!

Ny Fepetra Takiana amin'ny Maha-mpianatra

Naniraka ny mpianany Jesosy mba hanao mpianatra ny firenena rehetra. Tsy niteny tamin'izy ireo izy mba hanao mpikambana ao amin'ny fiangonana. Ny maha-mpianatra dia mitaky valiny mahery vaika amin'ny lafiny tsirairay amin'ny maha-olona: vatana, aina ary fanahy.

Ny zavatra takina amin'ny tenantsika dia voalaza ao amin'ny Romana 12:1: dia ny hatolotrareo ny tenanareo ho fanatitra velona, masina, sitrak'Andriamanitra. Toy ny nanateran'ny Isiraelita teo ambanin'ny fanekena taloha ny biby natao fanatitra teo amin'ny alitarany. Misy fahasamihafana lehibe iray anefa. Novonoin'ny Isiraelita ny biby natolony ho an'Andriamanitra. Ny vatana izay atolotra ho an'Andriamanitra dia ho fanatitra velona.

Na izany aza, manomboka amin'izay fotoana izay dia tsy antsika intsony ny vatantsika. Fananan'Andriamanitra ireny, tempolin' Andriamanitra. Mpitantana fotsiny isika izay tsy maintsy hampamoahina amin'Andriamanitra momba ny fomba nikarakarantsika ny tempoliny. Indrisy anefa fa betsaka loatra ny Kristiana amin'izao andro izao no manohy mitondra ny vatany toy ny hoe mbola azy ihany ary afaka manao izay tiany atao.

Ny amin'ny aintsika, Jesosy dia nanambara ny zavatra takiany ao amin'ny Matio 16:24-25a:

"Raha misy ta-hanaraka Ahy, aoka izy handà ny tenany [ara-bakiteny, ny ainy] sy hitondra ny hazo fijaliany ka hanaraka Ahy. Fa na iza

na iza ta-hamonjy ny ainy [aina] dia hahavery azy;

Ny hazo fijalantsika no toerana fidintsika ho faty. Tsy manery antsika izany Andriamanitra. Ny sitrapontsika ihany no raisintsika. Eto no tsy maintsy mandà ny aintsika isika. Midika izany fa miteny isika hoe Tsia amin'ireo fitakiana telo avy amin'ny aina: tiako, heveriko, tsapako. Manomboka izao dia tsy voafehin'ireo antony telo ireo intsony isika. Misolo toerana azy ireo ny tenin'Andriamanitra sy ny sitrapon' Andriamanitra. Rehefa mankatò ny teny sy ny sitrapon'Andriamanitra isika dia mahita ny fiainana vaovao atolotr'i Jesosy ho antsika. Amin'ny alalan'ny fahafatesana ihany no ahafahan'ny fanahintsika mahita izany fiainam-baovao izany.

Rehefa manatanteraka ny takin'ny Tompo amin'ny vatantsika sy ny aintsika isika, dia afaka ny fanahintsika hiditra ao amin'ny firaisana amin'Andriamanitra izay mahafinaritra kokoa noho izay very noho ny fahalavoana. Ao amin'ny 1 Korintiana 6:15-17, i Paoly dia mampitandrina ny Kristiana amin'ny firaisana ara-nofo maloto amin'ny vehivavy janga, satria izany dia midika ho vatana iray amin'ny vehivavy janga. Avy eo, mifanohitra mivantana, dia nanohy ny teniny hoe: "Fa izay miray amin'ny Tompo kosa dia fanahy iray aminy."

Mazava ny dikany. Ny fanahy voavotra ankehitriny dia afaka mankafy firaisana amin'Andriamanitra izay akaiky sy akaiky mivantana toy ny firaisana ara-nofo amin'ny vehivavy janga ho an'ny vatana. Ny fanahy irery ihany, fa tsy ny aina na ny vatana no afaka mahatsapa izany firaisana akaiky mivantana amin'Andriamanitra izany.

Amin'ny alalan'ny fiankohofana no idiran'ny fanahintsika amin'io firaisana amin'Andriamanitra io. Hoy i Jesosy ao amin'ny Jaona 4:23-24:

"Ny tena mpivavaka hivavaka amin'ny Ray amin'ny fanahy sy ny fahamarinana... Andriamanitra dia Fanahy, ary izay rehetra mivavaka aminy tsy maintsy mivavaka amin'ny fanahy sy ny fahamarinana."

Nasehony mazava tsara fa ny fivavahana marina dia tsy maintsy asan'ny fanahintsika.

Ao amin'ny fiangonana ankehitriny dia tsy dia takatry ny saina loatra ny toetran'ny fiankohofana, satria tsy fantatsika ny maha samy hafa ny fanahy sy ny aina. Tsy fialamboly ny fiankohofana. Any amin'ny fampisehoana tantara antsehatra izany fa tsy ny fiangonana. Tsy mitovy amin'ny fiderana koa ny fiankohofana. Midera an'Andriamanitra amin'ny aintsika isika, ary rariny raha manao izany. Amin'ny alalan'ny fiderana ataontsika dia tafiditra ao amin'ny fanatrehan'Andriamanitra isika. Rehefa eo amin'ny fanatrehany anefa isika, dia amin'ny alalan'ny fiankohofana no ahazoantsika tena firaisana ara-panahy marina Aminy.

Ny fahafahana miankohoka amin'Andriamanitra amin'izany fomba izany no tanjon'ny famonjena voalohany eto an-tany, ary avy eo any an-danitra. Io no hetsika ambony indrindra sy masina indrindra azon'ny olombelona atao. Afaka atao ihany anefa izany rehefa manaiky sy mifanaraka amin'ny fanahy ny aina sy ny vatana. Ny fiankohofana toy izany matetika dia lalina loatra hoan'ny teny. Lasa firaisana mafy sy mangina amin'Andriamanitra izany.

Taratasy fampianarana

Fandikana: TL-L010-100-MLG

Nohavaozina farany: 29 Sept 2026

Tranokala: Derekprince.com/mg/resources



"Ny olana fototra
amin'ny maha
olombelona dia ny tsy
fahatakarantsika ny
lanjantsika."

Dries Du Plessis



Derekprince.com/mg/resources